

УДК 378.044

ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ КУЛЬТУРИ ТА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ФАХІВЦЯ-ХОРЕОГРАФА

Коваленко Олександр Вікторович,

к.пед.н., доцент

Чжан Сяо,

аспірант спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки

Сумський державний педагогічний

університет імені А. С. Макаренка

м. Суми, Україна

olexkovalenko@ukr.net

Анотація: В даній роботі дано визначення хореографії, як виду мистецтва, також окреслено професійні та вузькопрофесійні компетентності фахівця-хореографа. В роботі також зазначено, що хореограф – це творча професія, яка вимагає від людини, яка обрала її, професійних знань, умінь в різних сферах культури і мистецтва.

Ключові слова: професійна культура, професійна компетентність, фахівець-хореограф, хореографія, хореографічна освіта.

Хореографія, як вид мистецтва, є не тільки видовищною, заснованою на зоровому сприйнятті дією, але і засобом естетичного і морального виховання. Саме мистецьку освіту, до якої належить навчання основним хореографічним дисциплінам, орієнтовано на облік індивідуальних особливостей студентів та їхніх інтересів.

Хореографічна освіта, як і будь-який процес, і результат творчої діяльності, має певну якість. На сучасному етапі найбільш точним є визначення

якості мистецької освіти через поняття компетентність і професійна свідомість фахівця культури [1, с. 74].

Професійна компетентність даної спеціальності передбачає, як один із компонентів, знання методики навчання ритміці. Основні принципи відбору музично-ритмічного репертуару, основи народного, класичного, сучасного та бального танців; методику організації роботи студії; вміння виразно виконувати ритмічні рухи, вправи класичної системи для розвитку техніки танцю, елементи народного, бального і сучасного танців, складати творчі завдання, планувати, конспектувати, аналізувати і прогнозувати свою діяльність.

До вузькопрофесійних компетенцій ми відносимо методичну компетенцію, що містить як традиційні, так і інноваційні методики та технології по вивченню техніки, стилю, манери виконання основних елементів різних видів танцю: народно-сценічного, класичного, дуєтно-сценічного, історико-побутового, бального, модерн, джаз-танцю й інших сучасних напрямків.

Не можна обійти стороною і емоційну компетенцію. Саме емоції або емоційний інтелект, як великий природний пласт в арсеналі кожної людини є найголовнішим характеристикою людської особистості і надають можливість майбутньому хореографу змусити «працювати» ці емоції на здійснення завдань, поставлених в процесі творчої діяльності в аматорському колективі.

Педагогічна компетенція проявляється в умінні встановити емоційний контакт з усім творчим хореографічним колективом і з кожним окремих учасником, створити на заняттях атмосферу взаєморозуміння і довіри, вибрати потрібний тон і форму спілкування, управляти почуттями і думками учнів та, не в останню чергу, своїми, тобто залишати всі свої емоційні проблеми за межами колективу й не показувати їх учасникам. виправлення помилок повинно вестися в коректній формі, без зайвих емоцій, об'єктивно, отримані результати повинні відповідати дійсному стану речей.

Хореографічне мистецтво – одна з поширених форм навчання й виховання, специфіка роботи якого досить складна. Для ефективної роботи з хореографічним колективом потрібні певні професійні якості. Наявність

професійно-значущих якостей дозволяє фахівцю ефективно управляти педагогічним процесом, в потрібний час вносити необхідні корективи, спрямовані на його вдосконалення [2, с. 18].

Фахівець-хореограф повинен вміти поєднати освітню діяльність, до завдань естетичного та морального виховання молоді, а також з балетмейстерською, репетиційною, постановочною роботою, концертною діяльністю творчого колективу.

Реалізуючи освітні програми фахівець-хореограф виступає не просто в ролі педагога – репетитора, а виконує функції балетмейстера-постановника, вихователя, наставника, і в цілому є ідейно-творчим керівником хореографічного колективу [3, с. 119].

Хореограф – це творча професія, яка вимагає від людини, яка обрала її, професійних знань, умінь в різних сферах культури і мистецтва. Крім відмінної фізичної підготовки й умінь розучити з колективом хореографічний матеріал, фахівцю-хореографу необхідно знати: теорію та практику театральної і хореографічної режисури, хореографічного письменництва й майстерності актора; історію вітчизняного та світового хореографічного мистецтва, музики, сценографії, костюма. Також він повинен володіти методикою викладання різних жанрів хореографії: класичного, народно-сценічного, історико-побутового, сучасного; володіти сучасними знаннями педагогіки, психології, фізіології, анатомії.

Список літератури

1. Благова Т. О. Особливості професійної підготовки майбутніх учителів-хореографів у системі педагогічної освіти // Вісник Житомирського державного університету. – 2010. – Вип. 50. Серія: Педагогічні науки. – С. 72-76.

2. Повалій Т. Л. Історія хореографічного мистецтва: навч.-метод. посібн. / Т. Л. Повалій. – Суми: СПДФО Повалій К. В., 2014. – 120 с.

3. Степанюк І. В. Хореографічна освіта як чинник формування національної свідомості // Філософія освіти. – 2011. – № 24. Розділ III. – С. 118-121.